

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010381
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2024:6723010381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F. G. H. , nar. XX.XX.XXXX vo I., trvale bytom I., občan Slovenskej republiky,

je vinný,

že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX J. K. I., časť A., na chodníku pri katolíckom kostole L. A. M. v úmysle zmocniť sa tašky, ktorú mal B. N., ktorého dlhodobo pozná, mali kamarátsky vzťah, spolu chodievali po vonku pri sebe, ho fyzicky napadol tak, že najskôr odzadu pristúpil k poškodenému a jedenkrát ho udrel do temena hlavy, po čom poškodený spadol na zem, kde ho obvinený niekoľko krát kopal do pravej časti rebier, následne chytil jeho tašku s obsahom 1 ks biele víno zn. Jolanka s objemom 1,5 l, 1 ks sušený tabak zn. Winston a 1 ks fľaša vodky nezistenej značky s objemom 0,5 l, ktorú poškodený držal tak, že cez ušká tašky mal prevlečenú ruku, pričom keď ju držal oboma rukami povedal poškodenému: „Pusti tú tašku, lebo ti prijebem.“, následne ju poškodenému vytrhol z ruky v dôsledku čoho sa jedno uško na taške odtrhlo a povedal poškodenému: „Skap tu, zdochni tu“ a odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. škodu vo výške 10,70 € a spôsobil mu zlomeninu 4. a 5. rebra vpravo, s minimálnym posunom úlomkov s dobou liečenia v trvaní 4 týždňov,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov, 8 (osem)mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr.poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., škodu vo výške 737,30,-(sedemstotridsaťsedem eur a tridsať centov).

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný A. B. sa na hlavné pojednávanie konané dňa XX.XX.XXXX nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané dňa X.XX.XXXX, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, preto súd podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Na návrh prokurátora postupom podľa § 258 ods.4 Tr.por. súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania na č. I. 18-29, kde obžalovaný uviedol, že poškodeného B. N. pozná, aj teraz sú kamaráti, nič zlé spolu nemali, aj v čase skutku mali dobrý vzťah, on bol tiež bezdomovec, chodili spolu von, spolu pili, nevie čo sa stalo, prečo ho udal. V tom čase chodil s O. N. a pred tým bola O. práve s B. N.. Spomína si na deň, keď malo dôjsť k napadnutiu B. N., ráno okolo XX.XX h išli spod mosta, ktorý je pri P. spolu s B. N. a O. N. na A., šli do parku, všetci traja sa zložili na pálenku a on ju šiel kúpiť do Q. O. A., kúpil vodku pol litra, ktorú v parku vypili a O. začala nadávať B., bola agresívna, v kuse sa s ním hádala, že je starý, že je buzerant, že ona je mladá. Začala mu vyhadzovať jedlo z tašky, ktorú mal pri sebe, bola to taká pevnejšia biela taška a potom ho stiahla z lavičky a na zemi ho začala kopať, kopala ho do rebier na ľavej strane a on ho musel zdvihnúť zo zeme na lavičku a vravel mu, že ju má nechať, ale on že nie, že ju ľúbi. O. bola pri nich, povedala aby sa do nej nestaral a teda následne odišiel odtiaľ preč za H., ktorá keď k nej prišiel tak spala, tak ju nebudil, nevie že tam 3 bol a následne šiel pod most k P. a asi od XX.XX h už spal. B. N. nenapadol, to čo uviedol vo svojom výsluchu dňa XX.XX.XXXX je pravdou, B. N. dal na líce facku, za to že nadával malému synovi O. N. ale nevie v akom čase to bolo. V čase napadnutia mal B. N. pri sebe bielu tašku, v ktorej mal tabak v krabici, tiež špaky a ich spoločnú vodku, ktorú v ten deň kúpili, z charity tam mal nejaké jedlo, asi salámu a to je asi všetko. On tam bol s O. N. a B. N. asi hodinu a odišiel odtiaľ po tom ako O. B. napadla a stretol sa s nimi až na druhý deň. Časové rozmedzie počas celého dňa počas ktorého mal byť len hodinu s O. N. a B. N. vysvetľuje tak, že medzi tým šiel zháňať vratné fľaše a plechovky. Ďalej pripustil, že je pravdou čo uvádzal v zápisnici z XX.XX.XXXX a teda, že kupovali aj víno a dával ho do tej tašky, ktorú mal B. N.. Vysvetlil aj tvrdenia, že za ním mala prísť v ten večer H. G. I., kde spolu mali prespať tak, že to sa pomýlil a v ten deň keď bol B. N. napadnutý s ním H. nebola. H. N. nenahováral ako má vypovedať, k spáchaniu skutku sa nepriznáva iba k facke a nadávkam.

Poškodený B. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní na č. I. 50-61, keď uviedol, že bolo to niekedy pred letom, bol so svojim kamarátom A. L. na chate pri priehrade, kde robili rôzne práce, zábradlie, betónovali schody a keď ich vyplatil majiteľ chaty šli do predajne A., ktorá je na A. pri priehrade a kúpili si malé fľaštičky rumu a energetáky, sadli si pred predajňu na lavičku a tam sedeli, boli asi štyri hodiny, pol piatej poobede a následne sa presunuli k večierke k I., kde si kúpil tabak, víno Jolanka a pol litrovú vodku Leo. Jedlo a ostatné veci mal, tak tie nekupoval, niečo si kúpil aj A. a následne sa rozišli, on šiel smerom od I. ako je kostol, dole chodníkom, to bola jeho skratka, kadiaľ chodieval pravidelne, pričom zrazu pocítil úder na hlavu na väzy, ktorý bol taký silný, že spadol na zem, našťastie na trávnik a hneď na to uvidel A. B. ako ho na zemi kope. Kopal ho do rebier, do nôh, do kolien, kričal na neho prečo ho bije, ale on mu len nadával, bol vulgárny, začal mu trhať tašku, ktorú mal v ruke, pričom bolo jasné, že mu ide práve o tú tašku, o to čo má v nej, lebo B. vedel, že v nej nosí tabak a alkohol, keďže si naň zarobí. Q. mu trhal aj keď ju stále držal v ruke napriek tomu, že mal veľké bolesti a nakoniec mu ju vytrhol, asi sa roztrhla rúčka na taške a tak mu ju zobral a povedal mu, že on piť nemusí, aby zdochol. Potom odišiel naspäť na A., odkiaľ poškodený prichádzal a po nejakom krátkom čase sa z toho istého smeru, kde odišiel B. objavila O. N. a pýtala sa ho, čo sa mu stalo, keďže reval od bolesti, kľučal na štyroch, všetko jej vysvetlil, že ho B. napadol, zobral mu tašku a že potrebuje sanitku. Chytila ho pod pazuchu, odvieďla pred večierku L., už sa stmievalo, tam si od bolesti ľahol pred zastávku na betón, von prišla nejaká pani z večierky, mala v ruke telefón, bola s ňou aj O., vysvetlil jej, že ho bolia

rebrá, že nemôže dýchať, čo ona tlmočila do telefónu a následne prišla sanitka aj policajti. V nemocnici zistili, že má dolámané rebrá, ale prepustili ho, lebo nemá zdravotné poistenie, tak sa pomaly pobral pod most k P.. Tam za ním chodila O. N., zisťovala či za ním boli policajti, čítala papier z nemocnice, nosila mu nejaké jedlo, hovorila mu o B., že to nemal spraviť, aj jej hovoril čo sa stalo ale ona to už všetko vedela. O. N. pozná, majú spolu dieťa, pred tým spolu žili, ale nepriznala, že dieťa je jeho. Miesto kde bol napadnutý pri kostole v A. využíval s O. N. na stretnutia s ich malým synom. A. B. chodil za ním tiež pod most, hovoril 4 mu aby na neho nič nehovoril na polícii, aby všetko hodil na O., že aj ona tam bola, aj mu sľúbil, že to povie na ňu, zo strachu, že ho zase zbije, ale pri výpovediach uviedol pravdu, že ho napadol A. B.. Keď ho kopal a zobral mu tašku, tak tam O. nevidel, ona prišla na miesto, až keď odtiaľ B. odišiel. B. mu doniesol aj hodinky aby nič nehovoril a asi mesiac pred výsluchom za ním prišiel a pýtal sa čo hovoril na polícii, myslí si, že B. bol schovaný v kríkoch a musel ho dobehnúť. Celková škoda za odcudzené veci mu vznikla vo výške 11 €. Rozprával sa o tom aj so A. L., ktorý sa ho pýtal prečo nejde do práce, vysvetlil mu čo sa stalo, že ho bolia rebrá. Aj A. G. sa ho pýtal, či je pravda, že ho B. dokopal, pretože sa mu chválil, že mu dal pecku do hlavy a že ho dokopal. Asi šesť týždňov mal bolesti, musel chodiť tak, že sa hrbil, nevedel sa vystrieť, ale v súčasnosti už nemá žiadne ťažkosti a chodí do práce. Na koniec výpovede poškodený dodal, že asi 3 dni dozadu mu povedali M. A. a K. N., že sa mal obžalovaný vyjadriť v tom zmysle, že ak na neho bude niečo tvrdiť a bude odsúdený, tak že ho zabije a aby si dával na seba pozor.

Z výpovede svedkyne O. N. bolo zistené, že svedkyňa vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní na č. I. 87-88, kde uviedla, že obžalovaný kopal toho B., padli tam aj nejaké nadávky, kopal ho do rebier, viacej si nepamätá. Časovo nevie kedy to bolo, bolo to pri B. niekedy poobede. Ona vtedy išla zo A. B. pešo na A. a B. N. sedel so A. ako je B. a keď ho A. zbadal tak sa hádali, padali nadávky a A. začal B. kopať. Ona išla domov a asi po hodine vyšla von z vchodu a B. N. sedel ako je Q. na múriku na A. a vykrikoval na jej ročného chlapca aby ho vyfajčil. Ona potom išla domov, nepamätá si a vie, že potom išla za kamarátkou na L., kde pri kostole B. kričal, že ho to veľmi bolí a preto ho odtiaľ zobrala na zastávku a zavolala mu záchranku. V čase keď bol B. N. napadnutý bola ona určite doma. V ten deň s B. N. a A. B. dačo aj popíjali, už presne nevie čo, nebol to jej alkohol. Keď B. N. so A. B. stretli popíjal s tým A., oni už tiež mali vypité a B. so A. sa začal hádať, nevie o čo tam išlo a potom si A. pýtal od B. zašúľať cigaretu, ten mu ju nechcel dať a potom ho A. kopal na zemi do rebier, možno štyri-päťkrát, B. iba kľačal na zemi. A. mu zobral určite tabak, nevie či mu zobral aj víno. Ona B. nedokopala, nosila mu aj jedlo, má s ním syna, to A. ho dokopal na zemi a zobral mu tabak, už presne nevie či to mal len hodené na zemi alebo v taške. Ten tabak mu ukradol po tom kopaní, iné už nevie či mu zobral. Keď sa k nemu vrátila mal ešte tašku aj tabatierku, v taške mal aj víno, nevie akej bola tá igelitka farby, zostala pri koši na zastávke. Na hlavnom pojednávaní dodala, že od B. N. vie, že asi pred 3 dňami ho mal chcieť A. B. napadnúť, malo to byť pred I.. V čase skutku sa už asi stmievalo, ona po tej ceste chodievam pomerne často. Bola od nich vzdialená možno 5-7 m. Keď to zbadala, zostala stáť. Konflikt mohol trvať nejakých 5-6 min., ona išla náhodne tadiaľ. Potom ako poškodený začal plakať, tak sa obžalovaný zobral preč. Ona počas toho s nimi nekomunikovala. Podľa nej ju mohli oni vidieť. Pokiaľ sa zmienila o batohu poškodeného, tak ten ho držal, mal ho na prsiach a obžalovaný mu ho zobral. Z batohu obžalovaný vybral veci a batoh tam nechal. Ona keď tam prišla, tak ten batoh už bol otvorený. Poškodený vtedy riešil zranenia, sťažoval sa, že ho bolia rebrá na pravej strane. Poškodený ťažko chodil, ona ho držala pod pazuchou, aj k sanitke ho zanesla. Od skutku do včera sa s obžalovaným o tomto skutku nerozprávala aj keď sa stretli. H. N., ktorá žije s obžalovaným tam vtedy vôbec nebola. S poškodeným je stále v kontakte, nosí mu jest'. Poškodený sa zmieňoval, že má strach z obžalovaného, ale nepovedal prečo.

Aj svedok A. G. vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní na č. I. 78, kde uviedol, že prítomný pri skutku nebol, môže uviesť len to, čo počul konkrétne od A. B., ktorý mu povedal, že B. N. riadne udrel päťou do hlavy na čo on spadol na zem, ešte aj keď mu to hovoril sa smial, bolo to asi druhý alebo tretí deň po napadnutí a potom ho na zemi mali kopať a zobrat' mu všetky veci čo mal u seba. Neskôr mu B. N. hovoril, že ho napadol B., zobral mu tabak, víno a nejakú pálenku a išiel preč, pričom splietal niečo, že tam mala byť aj O. N., hovoril to v množnom čísle, že ho okradli a zbili.

Z výpovede svedka A. L. bolo zistené, že nie je pravdou, že bol svedkom napadnutia B. N., nevie z akého dôvodu si na neho vymysleli, že tam mal byť. V ten deň bol s B. N. na brigáde na chate pri priehrade, chodia tam pomáhať robiť rôzne potrebné veci okolo domu. Cestou naspäť si šli do I. kúpiť pálenku ešte na A., niečo spolu popili a každý šiel svojou cestou, B. šiel dole asi na I., on šiel na L.. O tom, že bol napadnutý mu povedal B. N., že mu zobral tašku, tabak, vodu a víno, že ho bolia rebrá ale bližšie

okolnosti uviesť nevie. On stále so sebou nosí igelitovú tašku, kde máva tabak a alkohol. V ten deň tam mal tabak R., pollitrovku vodky a červené víno, kupovali to spolu a aj B. mu povedal čo si kúpil. A. B. ani O. N. v ten deň na A. nevidel. K veci dodal, že po tom, ako sa rozišli s poškodeným, v tento deň sa už nevideli. O dva dni, keď mali ísť spolu robiť, tak mu povedal, že nemôže, lebo ho bolia rebrá. Nepovedal mu, prečo ho bolia rebrá, svedok nevedel o ničom. Ešte o ďalšie dva dni mu poškodený povedal, že mal byť napadnutý, ale nepovedal kto ho mal napadnúť.

Vo veci boli vypočutí aj zasahujúci členovia hliadky polície Q. H. a B. Q., ktorí vypovedali zhodne ako v prípravnom konaní na č. I. 114 resp. 121. Svedok H. uviedol, že dňa XX.XX.XXXX vykonával nočnú hliadkovú službu v služobnom obvode OO PZ Zvolen spolu s ppráp. B. Q., kedy boli vyslaní vykonať asistenciu RZP do I. O. S. H., kde sa mal nachádzať zbitý muž, ktorého stotožnili ako B. N., ktorý mal uviesť, že popíjal so svojim kamarátom A. B. a ten ho z ničoho nič udrel do tváre, potom ho na zemi kopol do rebier a zobral mu tašku, nevedel presne uviesť koľkokrát ho mal A. B. kopnúť, ani čo mal v taške, nevedel dobre artikulovať zrejme bol pod vplyvom alkoholu a následne bol prevezený do nemocnice E. K. I.. Bola tam prítomná ešte aj nejaká žena. Na hlavnom pojednávaní dodal, že poškodený vtedy uviedol, že nevie prečo bol napadnutý, pretože sa s obžalovaným poznali, boli kamaráti. Pamätá sa len toľko, že ho mal udrieť, potom kopnúť a zobrať mu tašku. Nevie, či to bola igelitová alebo cestovná taška, ani čo v nej bolo.

V rámci prípravného konania bolo na okolnosti zranení poškodeného B. N. nariadené znalecké dokazovanie Znaleckou lekárskou organizáciou, s.r.o. I., pričom zo záverov znaleckého posudku č. 168/2022 vyplýva, že B. N. utrpel dňa 14.06.2022 zlomeninu 4. a 5. rebra vpravo s minimálnym posunom úlomkov. Mal zistené izolované zranenie v pravej časti hrudnej steny - pomliaždenie, ktoré nastáva buď úderom, napr. pri kopnutí alebo narazením hrudníka o prekážku napr. pri páde. Obvyklým sprievodným poranením pomliaždenia hrudnej steny sú zlomeniny rebier. Zlomeniny vznikajú buď priamo násilím, priamo na miesto zlomeniny alebo nepriamo pri stláčaní hrudníka v mieste najväčšieho pohybu rebra. Priamo vzniknutá zlomenina rebra býva najčastejšie spôsobená práve silným kopnutím v momente, keď poškodená osoba leží. Mechanizmus, popísaný poškodeným, teda kopanie do pravej časti hrudníka keď ležal na zemi je veľmi dobre možný a znalec ho považuje za pravdepodobný. Na vznik zranenia postačuje jeden silný tupý úder kopnutím, avšak kopnutí mohlo byť aj viac. Zranenia mohli vzniknúť úmyselným konaním inej osoby tak ako to popísal poškodený. Zranenie kategorizuje znalec ako stredné, poškodenie životne dôležitých orgánov nebolo prítomné, pri väčšej intenzite nárazu do oblasti hrudníka mohlo dôjsť teoreticky k poškodeniu vnútrohrudných orgánov. Utrpené zranenie nejaví z lekárskeho hľadiska známky ťažkej ujmy na zdraví. Zranenia si vyžadujú štandardne liečbu v trvaní štyri týždne, kedy je zrast rebra dostatočný. Primeraná doba práceneschopnosti pri tomto type úrazu je 4 až 6 týždňov, podľa typu zamestnania. Tieto zranenia žiadne trvalé následky nezanechávajú. Pomliaždenie hrudnej steny s zlomeninou dvoch rebier, je poranenie, ktoré zraneného obmedzuje výraznou bolesivosťou pri prudších pohyboch a v prvých dňoch po úraze aj pri každodenných bežných úkonoch ako aj pri kašli či hlbšom nádychu, môžu sa vyskytnúť aj bolesti, obmedzujúce spánok. Doba trvania obmedzujúcich ťažkostí je dva až tri týždne. Telesná záťaž a fyzicky náročnejšia činnosť sa nedoporučuje v trvaní šesť týždňov od úrazu.

V rámci vykonávania dôkazov boli oboznámené aj listinné dôkazy postupom podľa § 269 Tr. poriadku :

- prepis záznamu z CD nosiča čl. 157-163
- priestupkový spis z čl.182-201
- správy a RT z čl. 208-213 zo dňa 11.01.2024

Z prepisu hovoru na linku 155 vyplýva, že dňa XX.X.XXXX H. XX.XX.XX hod. bol prijatý na tiesňovú linku 155 hovor viacerých ľudí, predmetom ktorého bolo oznámenie zranenia muža /poškodeného B. N./.

V rámci pôvodného konania sa viedlo priestupkové konanie pre tento skutok na OO PZ Zvolen pod sp. značkou ORPZ-ZV-OPP3-479/2022-P. V rámci priestupkového spisu sa nachádza aj záznam z ošetrenia poškodeného B. N. zo dňa XX.X.XXXX H. XX.XX hod., pričom poškodený bol privezený RZP po tom, čo ho pri potýčke kopli do hrudníka vpravo a zdravotný stav bol diagnostikovaný ako sériová zlomenina rebier s postihnutím dvoch rebier vpravo.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. e/ Tr. zákona, keďže proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku. Aj napriek popieraniu skutku zo strany obžalovaného v prípravnom konaní je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodeného B. N., ktorý vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, presne popísal, kde sa v predmetný deň a čas nachádzal, akým spôsobom a kým mal byť napadnutý a aké zranenia mu mali byť spôsobené, ako aj ktoré veci mu mali byť zobrať. Jeho výpoveď korešponduje s výpoveďou očitej svedkyne O. N., ktorá popísala napadnutie poškodeného obžalovaným, popísala útoky nohami do tela poškodeného, popísala zápas obžalovaného s poškodeným o tašku, resp. ruksak poškodeného a svedkyňa videla, ako sa brali jednotlivé veci poškodeného obžalovaným. To, že poškodený mal mať u seba tabak, víno a vodku, vyplýva nielen z jeho výpovede, ale aj výpovede O. N. a A. L., s ktorým bol predtým nakúpiť v I. a svedok presne uviedol, aké veci boli kúpené poškodeným, pričom tieto veci spomenula aj svedkyňa O. N.. Výpoveď poškodeného zodpovedá možnému mechanizmu vzniku zranenia stanoveného znaleckým posudkom Znaleckej lekárskej organizácie, s.r.o. I., číslo 168/2022. Samotný znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok sa mohol udiať tak, ako to uvádzal poškodený. Ďalšími dôkazmi pre uznanie viny obžalovaného sú výpovede nepriamych svedkov A. G., ktorý vypovedal zhodne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, kedy ním bolo spomenuté, že priamo od obžalovaného má, že obžalovaný poškodeného riadne udrel päťou do hlavy, spadol na zem a na zemi mal byť poškodený kopaný a mali mu byť zobrať jeho veci. Do tohto rámca zapadajú aj výpovede členov zasahujúcej hliadky Q. H. a B. Q., pričom svedkovia sa mali dozvedieť, že obžalovaný mal poškodeného z ničoho nič udrieť do tváre, na zemi kopať do rebier a zobrať mu tašku. Navyše vzhľadom na to, že poškodený označil páchatel'a konkrétnym menom a priezviskom, pátrali následne po ňom, aj keď bezvýsledne. Je teda zrejmé, že obžalovaný voči poškodenému použil násilie, udrel ho do temena hlavy, následkom čoho B. N. spadol na zem, kde na zemi ho kopal do pravej časti rebier v úmysle zmocniť sa igelitovej tašky, ktorú mal B. N. pri sebe, držal ju v ruke omotanú okolo prstov a túto sa mu podarilo poškodenému počas fyzického útoku vytrhnúť a aj veci z nej odcudziť. Podľa názoru súdu je jednoznačne preukázané, že obžalovaný použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Je zároveň preukázané, že obžalovaný si musel byť vedomý veku poškodeného, teda že je osobou vyššieho veku /viac ako 60 rokov/. Táto okolnosť vyplýva zo skutočnosti, že pred týmto útokom mali obžalovaný s poškodeným kamarátsky vzťah, chodievali vonku, bývali spolu pod mostom. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 6x súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom OS Zvolen 0T/98/2019 zo dňa XX.X.XXXX s trestom odňatia slobody 12 mesiacov nepodmienečne do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a vykonaním trestu dňa XX.X.XXXX. Body 1 – 4 registra trestov sú bezpredmetné, nakoľko sa na obžalovaného hľadí, ako by nebol odsúdený.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Tr. zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochrane slobody, zdravia a vlastníctva fyzických osôb. Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, priťažuje mu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona /odsúdenie v minulosti/. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, súd potom pôvodnú trestnú sadzbu v rozmedzí 7-12 rokov zvýšil na 8 rokov 8 mesiacov až 12 rokov. V rámci takto stanovenej trestnej sadzby bol obžalovanému ukladaný trest na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Aj keď sa na obžalovaného v bodoch 1-4 registra trestov hľadí, akoby nebol odsúdený, posledné 2 záznamy zahladené nie sú a v obidvoch nakoniec obžalovaný vykonal nepodmienečné tresty, posledný dňa XX.XX.XXXX. S prihliadnutím na tieto okolnosti súd ukladal trest na samej spodnej hranici takto určenej trestnej sadzby.

V adhéznom konaní si poškodený B. N. uplatnil nárok na náhradu škody titulom bolestného, tento nárok mu bol v celom rozsahu priznaný, znalec riadnym spôsobom obodoval zranenie poškodeného a súd nemá pochybnosti o oprávnenosti uplatneného nároku na náhradu škody poškodeným vo vypočítanej výške znalcom. Preto bol obžalovaný zároveň zaviazaný na náhradu bolestného v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).